

קונטרס אסוף אסיפה

פרשת תזריע

נכתב ע"י: הרב חיים-הכהן כץ
עורך: הרב לייב פסטרנק

צאת שבת	זמן הדלקת הנר	
19:45	18:40	מודיעין עלית:
19:47	18:38	הרצליה:
19:47	18:47	אור יהודה:
19:45	18:31	ירושלים:
19:47	18:40	עזה:
19:47	18:41	חיפה:
20:24	19:21	בולטימור:

וַיְדַבֵּר ה' אֶל-מֹשֶׁה לֵאמֹר:

נשתנה משאר טמאים לישיב בדד? הואיל והוא הבדיל בלשון הרע בין איש לאשתו ובין איש לרעהו, אף הוא יבדל(7).

נגעי בגדים - בגד מצמר או מבד פשתן(8) או מעור לא מעובד או מעור מעובד, שקיבל נגע בצבע ירוק חזק או אדום חזק, הכהן מסגירו לשבעה ימים, לאחר שבעה ימים אם הנגע גדל, טמא הוא. וישרוף את הבגד באש. אם לא גדל הנגע הכהן ישלח את האדם לכבס את חלק הבגד שבו הנגע ויסגירו לשבעה ימים, ולאחר הכביסה ושבעת הימים יבוא אל הכהן, אם הנגע לא נהיה כהה ולא גדל, טמא הוא וצריך לשרוף את הבגד. אם הנגע נהיה כהה, הכהן קורע את מקום הנגע מהבגד ושורפו. ואם לאחר שקרעו חזר הנגע לבגד ישרוף את כל הבגד, ירד הנגע לאחר הכביסה וההסגר טהור הוא, וטעון טבילה.

זאת תורת נגע-צִרְעָת פְּגַד הַצִּמְרָא או הַפְּשָׁתִים או הַשְּׂתִי או הַעֶרְב או פֶּלַי פְּלִי עוֹר לְטִהָרוֹ או לְטִמְאוֹ:

ובמקום המכה נהיה לו נגע בצבע לבן ואדום מעורבים, והכהן ראה שהצבע הלבן חזק וצמח בו שיער לבן הוא טמא, ואם אין בו שיער לבן הוא שולח אותו להסגר שבוע, לאחר שבוע רואה הכהן האם הנגע גדל או לא, אם גדל טמא.

איש ואשה אשר יהיה בהם נגע בראש או בזקן (במקום שיש צמיחה מרובה של שערות), בנגע זה סימן הטומאה הוא אם גדל בו שיער צהוב קצר, טמא. ואם יש בו שיער שחור, הרי זה סימן טהרה. ואם אין שיערות בגווניו אלו נכנס לשבוע הסגר. רואה הכהן ביום השביעי את הנגע, אם צמח על הנגע שיער צהוב או הנגע גדל, טמא. ואם לא היה אחד מסמני טומאה, מגלחים את השערות סביב לנגע אך משאירים מרווח של שני שערות העוטפות את הנגע(6), ונשלח להסגר שבוע נוסף. לאחר שבוע אם ראה אחד מסמני הטומאה טמא ואם לא ראה טהור.

איש או אשה שיש עליהם כתמים לבנים, וראה הכהן שכתמים אלו צבעם אינו חזק כמראה קרום ביצה ויותר, טהור הוא.

לאיש (וכן אישה) שיש התקרחות בשיער ראשו, טהור הוא. אך אם במקום הקרחת צומח נגע לבן אדמדם, חל עליו כל דיני תורת צרעת עור הבשר.

והצרוע אשר בו הנגע קורע בגדיו, לא מסתפר, ילבש ויתעטף בבגדי אבל, ועליו להודיע לאנשים שמתקרבים שהוא טמא שלא יתקרבו. וכל ימי הטומאה ישב מחוץ למחנה לבד וזאת **בכדי שלא יהיו שאר טמאים יושבים עמו. ואמרו רבותינו, מה**

דבר אל בני ישראל ותאמר להם, אישה שילדה זכר טמאה בטומאת לידה כנדה למשך שבעה ימים, וביום השמיני ימול בשר עורלתו (ברית מילה), ועוד שלושים ושלושה יום(1) אסור לה לאכול בקדשים(2) ולהכנס למקדש, ואישה שילדה בת, טמאה בטומאת לידה ארבעה עשר יום, ועוד ששים וששה יום אסורה בקדשים. לאחר ארבעים יום ללידת בן ושמונים יום ללידת בת, תביא כבש לקרבן עולה ובן יונה או תור לקרבן חטאת לכהן, אם אין לה כבש תביא שני בני יונה או שני תורים אחד לעולה ואחד לחטאת, ולאחר שהכהן הקריב טהורה.

ה' מצוה את משה ואהרן שאדם שלקה בצרעת יגיע לכהן שבוחן אותה וקובע אם הוא נטמא.

אם רמת הלבון (בהירות הצבע הלבן) בנגע היא כקרום ביצה(3) או יותר בהיר, נחשב לצרעת. והכהן בודק אם יש בצרעת סמני טומאה(4), אם יש שיער לבן(5) בנגע הכהן אומר שהוא טמא והוא נטמא, אם אין שיער לבן, הכהן מסגיר אותו בביתו שבעה ימים, וביום השביעי הכהן בודק שוב, אם לא השתנה כלום שולח אותו לעוד שבעה ימי הסגר ואז בודקו שוב, אם הנגע לא גדל ונהיה כהה יותר מאשר היה, נהפך לטהור, אבל אם הנגע לא השתנה או נהיה יותר כהה אבל גם גדל הוא טמא. אם יש בשר חי (עור בריא) בתוך הנגע הוא נטמא. סימן הטהרה בצרעת העור כשהנגע התפשט על כל גופו בלא בשר חי, אז הוא טהור וכמובן אם הנגע התרפא נטהר.

אם קיבל אדם מכה או נכוה מאש, ונרפא,

1. ומדברנן עדיין טמאה נדה גם לאחריהם, עד שתעשה הפסק טהרה ותספור שבעה נקיים.
2. כגון תרומה וקרבנות.
3. הקליפה הדקה שבין הביצה לקליפה הקשה.
4. יש ג' סימני טומאה בצרעת עור הבשר, א - שער לבן, ב - עור בריא במרכז הנגע, ג - אם גדל הנגע לאחר ההסגר [או שהנגע נשאר כשהיה לאחר שני הסגרים].
5. לפחות שתי שערות שהלבינו מחמת הנגע.
6. כדי שהכהן יוכל לשים לב אם הנגע גדל ולטמאותו.
7. נגע הצרעת מגיע בעוון לשון הרע.
8. ונחלקו התנאים לגבי שאר סוגי הבגדים.

לעילוי נשמת יקרנו:

בנימין בנג'י בן לייז הי"ד.
ליאור בן מימי הי"ד.
עומר בן חוה הי"ד.
אלעזר ישי בן הרב אביגדור הי"ד
אורי בן אשר וחיה הי"ד
אברהם מינו בן סיסה ויוסף

אחינו כל בית ישראל הנתונים בצרה ובשביה העומדים בין בים ובין ביבשה המקום ירחם עליהם ויוציאם מצרה לרוחה ומאפלה לאורה ומשעבוד לגאלה השתא בעגלא ובזמן קריב ונאמר: אמן

לשמירה והגנה בין בגופו ובין בנפשו לוחמנו היקר ערן בן אילנה הי"ו.

אריק חי בן איריס לרפואת הגוף והנפש והתעוררות מהרה.

סיפור לשבת

מה מוסר ההשכל!?

אותו צועני יהודי לא חשב כלל על איך לסבך אותו.. היה בדרכו רק ביטחון בה' והליכה בתמימות, וגם כשכולם לא האמינו הוא האמין.. סיפור מצחיק שמלמד אותנו על אמונה וחוסר פחד כשה' לצדך.

בנוסף השבוע בפרשה אנו לומדים על מה קורה למי שמדבר לשון הרע.. ובמקרה השבוע הייתי באחת הקהילות החרדיות וראיתי מישהי שמוציאה ילד מהגן.. היא היית עם חצאית, אבל לא היה לה כיסוי ראש והיתה עם קעקועים על הידיים ובצוואר..

הייתי טיפה המום אבל התרגשתי גם.. שגם למישהי כזאת יש מקום בקהילה סגורה.. אך הדבר הזה לא היה שיגרתי עבורי ובמקרה ראיתי את רב הקהילה, שאלתי אותו מי הבחורה..

הרב אמר לי.. אנשים רבים לא הבינו ויכול להיות שגם דיברו.. אבל הבחורה הזאת, היא בת של אחת המשפחות והיא כנראה אספה את האחין או אחד האחים..

הסתקרנתי נורא ושאלתי אותו "הרב היא דתייה לשעבר, עם קעקועים..."

הרב: "תקשיב, לצדיקה הזאת יש סיפור מעניין.. בתור ילדה, כל חג שמחת תורה היו מביאים לה ההורים סוכריות שתחלק לילדים, המנהג הזה שלה גורם לה לחזור כל שנה לשמחת תורה לחלק סוכריות, היא לא מסוגלת לוותר על זה. בחג שמחת תורה האחרון היא היתה במסיבה 'נובה' בשעה 5 וחצי היא יצאה משם בכדי להספיק להגיע לתפילה המוקדמת לחלק סוכריות ולחזור למסיבה.. אחרי שהגיעה לחלק את הסוכריות החצאית נשארה עליה".

באותו הרגע הייתי המום. וכמה שמחתי שלא מהרתי לדון אותה או לדבר עליה לשון הרע.. [גם היא מספרת אותו ככה שגם הרב לא דיבר לשון הרע].

בעזרת ה' שנמשיך להיות בעבודה תמימה, נמשיך לעשות מצוות בתמימות. וה' יפרוש עלינו את כנפי השכינה. בעזרת ה' כשכולנו ביחד בריאים ושלמים!

בפרשת השבוע פרק יג' פסוק ד' כתוב: "ואם בהרת לבנה היא בעור בשרו ועמוק אין-מראה מן העור ושערה לא הפך לבן והסגיר הכהן את הנגע שבעת ימים", על המילים "ועמוק אין מראה", רש"י כותב 'לא ידעתי פירושו'..

שמעתי סיפור על עיירה אחת שהיית במדינה של גויים.. באותו אזור היה כומר שהיה פילוסוף עצום, שהיה מנסה לבלבל את היהודים.. עד שיום אחד חל איזה ויכוח ואותו הכומר אמר שיביאו את האיש הכי חכם שיעמוד מולו ויעשו תחרות שאלות והראשון שלא יודע יזרק לנהר הגועש, ואם הכומר מנצח ימירו את דתם.. היהודים הסכימו ונקבע מועד לתחרות באמצע הגשר המרכזי שחוצה את הנהר העצום בעוד שלושים יום..

עברו הימים ומחפשים מתנדב חכם שיעמוד מול הכומר.. הכומר שהיה פילוסוף ואיש משכיל מאוד ידע את כל תורת היהודים ואת כל מושגי העולם.. חל פחד עצום בקרב העיירה..

יום לפני מלאות השלושים יום.. אחד כפרי שאינו משכיל בכלל.. הלך לרב העיירה ואמר לו שהוא רוצה לעמוד בפני הכומר.. שאל אותו הרב מה הוא יודע, וענה שלא יותר מידי הוא יקרא טיפה חומש וילך.. הרב דן בעניין עם חשובי העיירה ולאחר שלא היה מענה אחר הסכימו מחוסר ברירה..

היום הגדול הגיע.. כל אנשי האזור הגיעו לראות את חכם העיירה מול הכומר הגדול.. ולהפתעת הקהל הרב מגיע צועני מדדה לעבר הגשר ונענה הקהל בגיחוכים.. נעמד הצועני ממול הכומר הצוחק..

הכומר שזלזל אמר לצועני: "בבקשה תתחיל אתה"

הצועני בהתרגשות: "מה הפירוש של 'ועמוק אין מראה'?"

חשב הכומר לרגע וענה: "לא ידעתי פירושו"

לפני שהספיק הכומר להסביר שזאת תשובתו של רש"י נשלך הכומר למותו מהגשר..

כל קהל היהודים הריע לאותו צועני ושאלו אותו כולם "איך הצלחת לחשוב על השאלה הזאת?!"

ענה הצועני "אם רש"י לא ידע, איך הכומר ידע?!"

הלכות פסח – חלק ב'

[על סדר חוט שני]

חיוב על כל אחד לבדוק את ביתו בליל י"ד ניסן שאין בו חמץ.

א. שו"ע: המכבד חדרו ב"ג בניסן ומכיון לבדוק החמץ ולבערו ונזהר שלא להכניס שם עוד חמץ אף-על-פי-כן צריך לבדוק בליל י"ד; רמ"א: וכל אדם צריך לכבד חדריו קודם הבדיקה, והכיסים או בתי יד של בגדים שנותנים בהם לפעמים חמץ צריכים בבדיקה:

- למרות שניקה אדם את ביתו מכל חמץ ויודע בבירור היכן מניח את פתיתי החמץ שמכוון לשרוף בביעור צריך כל אדם לעבור ולבדוק. וכן כלל הניקיונות בבית כוללים את הבגדים. ויש לפתוח בגדים ובדים כמו מגבות בכדי לוודא שלא נפל עליהם חמץ מכיס אחר.

- אדם אשר טיהר מחמץ, ארון או חלק מביתו לפסח ויודע בוודאות שאין חמץ, רשאי לא לחפש בחלק זה של ביתו.

ב. שו"ע: נהגו לגרר הכתלים והכסאות שנגע בהם החמץ, ויש להם על מה שיסמכו. ואם יש חמץ בסדק שאינו יכול לחטט אחריו יטיח עליו מעט טיט:

ג. שו"ע: כותל שנשתמש בו חמץ בחורין ונפל ונעשה גל, אפילו אינו גבוה ג' טפחים כדי חפישת הכלב, אין צריך לבדוק תחתיו כיון שיש בו סכנת עקרב שמצויים בגלים, חיישינן שמא אחר שישלים בבדיקתו שאינו עוסק במצוה(1) יחפש אחר מחט שנאבד לו ויבוא לידי סכנה. והני מילי בסתם, אבל ביודע שיש תחתיו חמץ, אם אין עליו גובה ג' טפחים צריך להוציאו משם במרא וחצינא בענין שאין בו סכנה. ואם יש עליו גובה ג' טפחים מבטלו בבלו ודוי:

- בהלכה זו מבואר ענין חמץ שנפל למקום שיכול להיות בו סכנה, וממילא לעולם לא יוכל האדם להגיע למקום הזה, מספיק שיבטל חמץ זה בלילו(2).

- עם זאת צריך להוציא חמץ מכל מקום וכל חריץ, אשר יוכל האדם להגיע אליו.

- חמץ שנמצא בתוך פח יכול לבטלו בליבו.

יבדוק אדם בכל חור שידו מגיעה. - חריצים קטנים כגון במשאבת המנוע

של המיקסר או מקרר וכדומה, אם יכול לפתוח הפתח ויכול לנקות, ינקה. ואם לא יוכל להגיע לחמץ הנכנס יכול לבטלו בליבו.

- חמץ הנמצא בחריצים בין הארון לקיר(3), יכול אדם לבטל בליבו.

- חמץ שנפל בין קרשים המחזיקים את הסוכה וכדומה במקומות שאין אדם מגיע לשם, אין צריך לבדוק שם אף שבסוכות מגיע לשם.

- ארון כבד שאין מזיזים אותו כלל אין צריך להזיזו, אף שאם היה נופל שם דבר יקר היה מזיזו.

- מגירה המותקנת תחת המקרר שנוזלים שם המים אף אם אפשר להגיע לשם עם קצת קושי, אפשר לבטלו בליבו.

- בבדיקת חמץ בקרקע הבית, נראה שאין צריך להתכופף ממש על הארץ, אלא מתכופף במרחק שרואה את הנעשה שם, ולחפש ולבער את הפירורים הנראים מיד לעין, ומותר בהבטה אחת על שטח מסויים, ואין צריך אלא לראות פעם אחת ולא יותר, וחתיכות קטנות שנדרסות שפיר יש גם לתלות שהם מלוכלכות ומאוסות ואין צריך לבערם, אבל חתיכות גדולות קצת ששייך לנקותם ולאכולם, יש לבדקם ולבערם, אם יש חורים וסדקים צריך לראות את הנעשה שם.

- אין צריך לבדוק חריצים שבין הרצפות, ששם וודאי מטונף.

- מטאטא שמטאטים בו מקומות שמצוי שם חמץ צריך בבדיקה לאור הנה, מכיוון שנכנסים בו חתיכות חמץ, ומכיוון שקשה לבדוק חוט חוט, ינער את הפירורים שבו, וישים אותו במקום שמוכר לגוי.

- כשבדק שקית שקופה אפשר לסמוך שרואה את מה שבפנים ולא צריך לפתוחה.

- שלבי תריסים, לא צריך לעבור עליהם כל-כך בכדי לנקותם, אף למי שיש ילדים קטנים המסתובבים בביתו ויכולים להדביק חמץ בתריסים, אבל צריך לעבור עליהם עם הנה בבדיקת חמץ.

- מסילות התריסים שמצוי שמתקבץ שם לכלוכים ופירורים, יש לנקותם ולבדוק שם חמץ. ואמנם אי אפשר לנקות שיהא נקי לגמרי, מכל מקום אם נראה שמה שנשאר שם זה עפר ולא פירורי חמץ, זה נקרא בדוק מחמץ.

- חלונות זכוכית אינם מקום שמכניסים בו חמץ, ובמסילות של החלונות דינם כמסילות של תריסים.

- חתיכות חמץ הנמצאות בפחי אשפה שלו או בפח משותף עם דיירי הבניין אם הם פחות מכזית, אפשר להקל ולא לשורפם.

- אם חתיכות החמץ גדולות מכזית, מחויב לשורפם.

- אין חילוק בין פחי אשפה הנמצאים ברשותו או שברשות הרבים.

- פחי האשפה שהשכנים זורקים לשם חמץ, אם יוריקו את הפחים בערב פסח, אף על פי שבשעת בבדיקת חמץ יש שם חמץ אין צריך לבדוק שם.

- בבדיקת חמץ בחדרי אשפה, צריך לבדוק מסביב לפחים ובינם, ואם ימצא שם חמץ יבערו.

לאחר הבדיקה מבטל את החמץ שלא מצא, אבל את החמץ שמצא לא יבטל בכדי שיוכל לקיים בו מצוות ביעור חמץ למחרת, וכן חמץ ששומר בכדי לאכול בבוקר מוקדם בשעה שעדיין מותר לאכול חמץ – לא יבטל.

בבוקר לאחר שריפת חמץ מבטל את כל החמץ שברשותו, ובהרבה סידורים הנוסח הוא בארמית, אבל מי שלא מבין את מה שאומר אינו מועיל הביטול. הנוסח בעברית: כל חמץ או שעור הנמצא ברשותי [בביטול של הלילה מוסיף: שלא ראיתיו ולא ביערתיו], שיהא הפקר, ולא יהא נחשב אלא כמו עפר ברחוב.

1 כי כשעוסק במצוה אין לו לחוש להיזק שאינו מצוי.

2 ביטול הכונה שמפקירו ומחשיבו כעפר שאין לו ערך, ואינו מתכון לזכות בו שוב או להשתמש בו לעולם.

3 בארון כבד שאין דרך להזיזו ממקומו לצורת שטיפה וכדומה.

אוּחִילָה לְקַל, אֲחִלָּה פְּנִי,

אֲשַׁאֲלָה מִמֶּנּוּ, מַעֲנֵה לְשׁוֹן.
אֲשֶׁר בְּקֹהֵל עִם, אֲשִׁירָה עֲזוֹ,
אֲבִיעָה רְנָנוֹת, בְּעַד מַפְעָלָיו.
לְאָדָם, מַעֲרֵכִי לֵב, וּמֵה', מַעֲנֵה לְשׁוֹן,
ה', שְׁפָתַי תִּפְתַּח, וּפִי יִגִּיד, תְּהַלְתֶּה.

ישי ריבו

'פורחים לשובם'

פזמון:
כל הדמעות הכאב
שבקעו מהלב
עוד יצמיחו עולם
שדות של אמת כלנית ושקד
יפרחו לשום

בית ראשון:
כל מה שעברנו
בדרך גם טעינו
אבל בסוף למדנו
שלא נוכל לבד
כל מה שידענו
התברר שלא ידענו
ואיך מיום שמחתנו
אינ לנו רגע דל

פזמון: כל הדמעות ...

בית שני:
בוקר שמיני עצרת
בו הזמן עצר מלכת
שועלים חיבלו בכרם
לקחו ת'גוף אך לא ת'צלם
ואז תוך כדי ההלם
הרבנו טוב הגדלנו חסד
גם ברזל וגם חרב
ותפילות בבית הכנסת

פזמון: כל הדמעות ...

בית שלישי:
היום תאמצנו היום תברכינו
היום תגדלנו
תדרשנו לטובה
היום תכבדנו
היום תלבבנו
היום תמלטנו
תמלטנו מכל רע
היום תרחמינו
שמור על חיילנו
השב את שבוינו
המציא לנו נחמה.

יום שבתון

אין לשכח
זכרו פריח הניחוח
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
היום נכבד לביני אמונים
זהירים לשמרו אבות ובנים

חוקק בשני לחות אבנים
מרב אונים ואמיץ כח
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
ובאו כלם בכרית יחד [1]

נעשה ונשמע אמרו כאחד
ופתחו וענו " אָחַד
ברוך הנותן ליעף כח
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
[ומתוך ערפל האיר אפל, [2]

ועל עב הרים ישיבי שפל,
ומגדל צרי אראה נפל,
אך אנכי מלאתי כח.
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
דבר בקדשו אל ביה המר [3]

יום השביעי זכור ושמור
וקל פקודיו יחד לגמור
חוק מתנים ואמץ כח
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
[דרך בנעל אוזבים וצרים [4]

וגם המעד קרסלי זרים
ואז יענו לה עמי בשירים
אל המהלה על פנפי רוח.
יונה מצאה בו מנוח
ושם ינוחו יגיעי כח
העם אשר נע וכצאן תעה
זכור לפקדו ברית ושבועה
לבלי יעבר בם מקרה רעה
כאשר נשבעת על מי נח

ידיד נפש

עבדה אל רצונה. ירוץ עבדה כמו
אל, לשתחווה אל מול הדרך. יערב לו
ידידותה, מנפת צוף וכל טעם.
הדור נאה זיו העולם, נפשי חולת
אהבתה. אלא אל נא רפא נא לה,
בהראות לה נעם זיוה. אז תתחוק
ותתרפא, והיתה לה שמחת עולם.
ותיק יהמו נא רחמיה, וחוסה נא על
בן אהובה. כי זה כמה נכסף נכספתי,
לראות בתפארת עזה, אלה חמדה
לבי, וחוסה נא ואל תתעלם.

הגלה נא ופרס חביבי עלי את סכת
שלומי. תאיר ארץ מקבוצה, נגילה
ונשמחה בה. מהר אהב פי בא מועד,
והגנו כימי עולם.

אני מאמין בניסים:

לפעמים מרגישים שהחיים כל כך
קשים, מה יהיה עוד יום עוד שנה
אבל אני מחייך, לא דואג להמשך.
כי יש לי, יש לי אמונה

פזמון:

אני מאמין בניסים,
אני יודע שיש אלוקים
והוא בורא עולם, הכוח של כולם.
שומע את קולי
אני מאמין בניסים,
אני יודע שיש אלוקים
והוא בורא עולם,
הכוח של כולם
ישלח לי את הנס.
ישלח לי את הנס שלי

תן חיוך בנאדם, יש ניסים כל
הזמן, לא לבכות- הכל לטובה
אסור לך להתייאש, רק תמשיך
לבקש. תשמור תשמור את התקווה

פזמון:

אני מאמין בניסים,
אני יודע שיש אלוקים
והוא בורא עולם, הכוח של כולם.
שומע את קולי
אני מאמין בניסים,
אני יודע שיש אלוקים
והוא בורא עולם, הכוח של כולם
ישלח לי את הנס.
ישלח לי את הנס שלי

נהנתם? נשמח לקבל תגובות והערות

חייגו 0533169223 או במייל: H0504150069@gmail.com

לשותפות ביזיוי הרבים - להנצחה, הצלחה, רפואה, פרנסה, זיווגים וכדומה - ניתן ליצור קשר כנ"ל

ליצירת קשר במייל H0504150069@gmail.com